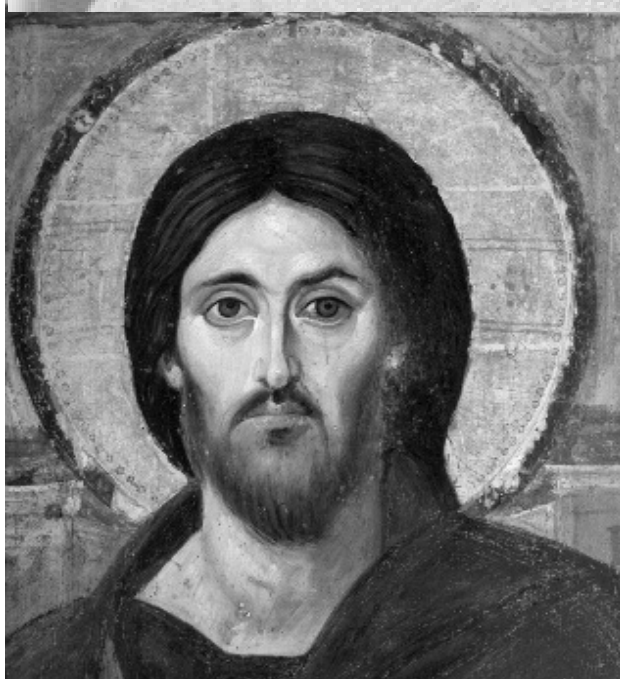

Τά Σημεῖα τῶν Καιρῶν

Τεύχος 6ον · Ιανουάριος 2010 · Έτος Α' · Κωδ. 8513

“Μετανοεῖτε ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν” (Ματθ. ιβ, 15)

Τὰ Σημεῖα τῶν Καιρῶν

ὑπό τοῦ π. Μαξίμου Μοναχοῦ

ΠΟΛΕΜΟΙ, ΛΙΜΟΙ, ΛΟΙΜΟΙ, ΣΕΙΣΜΟΙ....

«Μελλήσετε δέ ἀκούειν πολέμους καί ἀκοάς πολέμων· ὁρᾶτε μή θροεῖσθε· δεῖ γάρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γάρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καί βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καί ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· πάντα δέ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων» (Ματθ. κδ', 6-8).

Ὅταν οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου μας τὸν ρώτησαν πότε θὰ ἔλθει τὸ Τέλος, Ἐκεῖνος μεταξύ ὄλων τῶν ἄλλων Σημείων εἶπε καὶ τὰ ἀνωτέρω.

Πρὶν δηλαδή ἔλθει ἡ Δευτέρα Παρουσία θὰ πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ προηγηθοῦν ὅλα αὐτὰ πού ἀναφέρονται στό ΚΔ' (24) τοῦ Ματθαίου καὶ στό ΚΑ' (21) τοῦ Λουκᾶ καὶ μεταξύ αὐτῶν οἱ πόλεμοι, οἱ πείνες, οἱ ἀρρώστιες, οἱ σεισμοί, οἱ θεομηνίες κ.λπ.

Μά, θὰ πεῖ κανεὶς, πάντοτε γίνονταν πόλεμοι, σεισμοί, θεομηνίες καὶ πάντοτε ὑπῆρχαν πείνες, ἀρρώστιες καὶ πάντοτε ὑπῆρχαν τὰ σκάνδαλα, τὰ μίση, οἱ κακίες, οἱ διωγμοὶ τῶν πιστῶν καὶ τὰ ὅμοια. Πῶς λοιπὸν ὅλα αὐτὰ εἶναι Σημεῖα τῶν Καιρῶν;

Γιὰ νὰ τὰ ἀναφέρει ὁ Κύριός μας σίγουρα εἶναι, καὶ μάλιστα πέραν πάσης ἀμφιβολίας, διότι ἐάν δέν ἦταν ἢ ἐάν ἦταν κάτι πού δέν θὰ μᾶς βοηθοῦσε, δέν θὰ μᾶς τό ἔλεγε: «ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δέ λόγοι μου οὐ μὴ παρῆλθωσι» (Ματθ. κδ', 35).

Βέβαια κανεὶς δέν μπορεῖ νὰ ἰσχυριστεῖ ὅτι δέν γινόντουσαν καὶ στό παρελ-

θόν ὅλα αὐτὰ· οἱ πόλεμοι, οἱ πείνες, οἱ ἀρρώστιες, οἱ καταστροφές, οἱ πλημμύρες, οἱ πυρκαγιές, οἱ θεομηνίες καὶ ὅλα τὰ ἄλλα.

Ὅχι, σίγουρα ἐγίνοντο.

Ἄρα τὸ μόνο πού μένει λοιπὸν, εἶναι νὰ μελετήσουμε μέ περισσότερη προσοχὴ τὸ συγκεκριμένο σημεῖο καὶ τότε θὰ ἀνακαλύψουμε τὸ σημεῖο «κλειδί» πού μᾶς ἀναφέρει ὁ Θεός μας, γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ καταλάβουμε τὰ λόγια Του.

Καὶ τὸ σημεῖο «κλειδί» εἶναι ἡ φράσις «πάντα δέ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων» (Ματθ. κδ', 8).

Ἐδῶ πρέπει νὰ προσέξουμε δύο πράγματα· Τὴν λέξη «ἀρχή» καὶ τὴν λέξη «ὠ-δίνες».

Μέ τὴν λέξη «ἀρχή» μᾶς δηλώνει καὶ μᾶς ξεκαθαρίζει ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ὅποια μᾶς προλέγει θὰ γίνουν πρὶν τὸ Τέλος· οἱ πόλεμοι, οἱ πείνες, οἱ ἀρρώστιες, οἱ σεισμοί, οἱ θεομηνίες κ.λπ., ὅλα αὐτὰ, θὰ εἶναι μόνο ἢ «ἀρχή».

Ἡ ἀρχὴ τῶν πόνων, τῶν δυσκολιῶν, τῶν κακουχιῶν, τῶν δοκιμασιῶν, τῶν θλίψεων. Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουν καὶ θὰ γίνουν, ἀλλὰ δέ θὰ ἔλθει ἀκόμη τὸ Τέλος· «δεῖ γάρ πάντα γενέσθαι,

ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ τέλος» (Ματθ. κδ', 6).

Προσέχετε λοιπόν, γιατί ὅταν θά βλέπετε καὶ θά ἀκούετε ὅτι γίνονται πόλεμοι, ὅτι τὸ ἕνα ἔθνος πολεμᾷ καὶ καταστρέφει τὸ ἄλλο, ὅτι γίνονται σεισμοὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ὅτι τόσες δεκάδες χάθηκαν ἐκεῖ, τόσες ἑκατοντάδες ἐδῶ, τόσες χιλιάδες ἄνθρωποι ἐκεῖ, ὅτι ἔγιναν μεγάλες καὶ πρωτοφανεῖς καταστροφές ἀπὸ διαφόρους λόγους καὶ αἰτίες στὰ τὰδε μέρη τοῦ κόσμου, ὅτι ξέσπασαν ἄγνωστες καὶ ἀνίστες ἀσθένειες σέ ζῶα καὶ ἄνθρώπους, ὅτι οἱ ἐπιστήμονες προβλέπουν τὴν τὰδε καταστροφή ἀπὸ θεομηνία, τὴν τὰδε καταστροφή ἀπὸ κατακλυσμὸ, τὴν τὰδε καταστροφή ἀπὸ χαλάζι, τὴν τὰδε καταστροφή ἀπὸ καύσιονα, τὴν τὰδε καταστροφή ἀπὸ τυφῶνες κ.λπ., κ.λπ., προσέχετε νὰ μὴν πλανηθεῖτε βλέποντας ὅλα αὐτὰ καὶ νομίζετε ὅτι ἦλθε τὸ τέλος· **«δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος»** (Λουκ. κα', 9).

Ὅχι, ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουν, ἀλλὰ δέν εἶναι τὸ τέλος, οὔτε θά ἔλθει ἀμέσως τὸ τέλος. Ὅλα αὐτὰ εἶναι μόνο ἢ «ἀρχή». Ἡ «ἀρχή» τοῦ Τέλους ἐάν θέλετε.

Στὴ συνέχεια θά ἔλθουν καὶ ἄλλα μεγαλύτερα κακὰ πιο δύσκολα, πιο φοβερά, καὶ ἄλλες, μεγαλύτερες θλίψεις τόσο μεγαλύτερες ὅπου, οὔτε ποτέ πρὶν οὔτε ποτέ μετὰ θά ξαναπεράσει ἢ ἀνθρωπότητα, τόσο μεγάλη θλίψη: **«ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δέ τούς ἐκλεκτούς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι»** (Ματθ. κδ', 21-22).

Λέγει γιὰ τὰ δεινὰ αὐτὰ ὁ Ἅγιος Ἰππόλυτος:

«Καὶ τί λέγω ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅπου καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὴν οἰκείαν τάξιν ἀρνήσονται; σεισμοὶ (κατὰ πᾶσαν πόλιν, λοιμοὶ) ἐπὶ πᾶσαν

χώραν, βρονταὶ ἄνεμοι καὶ φοβεραὶ ἀστραπαὶ οἴκους καὶ ἀγρούς κατακαίουσαι, καταιγίδες ἀνέμων τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἀμέτρως ἐκταράσσουσαι, τῆς γῆς ἀκαρπία, θαλάσσης ἤχος καὶ σάλος ἀφόρητος ἀπὸ ψυχῶν καὶ ἀπωλείας ἀνθρώπων. σημεῖα ἐν ἡλίῳ, σημεῖα ἐν σελήνῃ, ἀστρῶν παρατροπαί, συνοχαὶ ἐθνῶν, ἀέρων ἀκρασία, χαλάζης βολίδες ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, χειμῶνος ἀταξία, παγετοὶ διάφοροι, καύσωνες ἀπαρμύθητοι, κεραυνοὶ αἰφνίδιοι, ἐμπρησμοὶ ἀδόκητοι, (σ.σ. οἱ διάφορες ξαφνικὲς, μεγάλες πυρκαγιὲς πού γίνονται στὴν Ἑλλάδα μας, ἀλλὰ καὶ σέ ὅλο τὸν κόσμο, δέν εἶναι τυχαῖες λοιπόν καὶ μάλιστα, εἶναι καὶ προφητευμένες ὅπως βλέπουμε· "ἐμπρησμοὶ ἀδόκητοι") καὶ ἀπαξαπλῶς πάσης τῆς γῆς θορήνος καὶ κοπετός, παραμυθίαν μὴ ἐχούσης» (Ἀγίου Ἰππολύτου P.G. 10, 912 B).

Ὅχι λοιπόν, ὅλα αὐτὰ δέν εἶναι τὸ τέλος, ἀλλὰ εἶναι ἢ «ἀρχή». Καὶ μάλιστα εἶναι ἢ «ἀρχὴ ὠδίνων» (Ματθ. κδ', 8).

Τί σημαίνει ὁμως, ἢ λέξη «ὠδίνες»;

Ἐάν προσέξουμε καλὰ θά δοῦμε ὅτι κρύβεται μεγάλο πνευματικὸ νόημα πίσω ἀπὸ τὴν λέξη «ὠδίνες».

Υπάρχει ἢ λέξη «ὀδύνη» πού γράφεται μὲ ὀμικρον (ο) καὶ σημαίνει ψυχικός καὶ σωματικός πόνος, θλίψη· καὶ ὑπάρχει ἢ λέξη «ὠδὶς-ὠδίνες» πού γράφεται μὲ ὠμέγα (ω) καὶ σημαίνει πάλι πόνος. Ὅχι ὁμως ἕνας ὁποιοσδήποτε πόνος, ἀλλὰ ὁ πόνος τῆς γυναίκας πού εἶναι ἔτοιμη νὰ γεννήσει.

«ὠδίνες» λοιπόν εἶναι οἱ πόνοι τῆς γέννας, τοῦ τοκετοῦ. Καὶ ὅπως τὴν γυναῖκα ὅταν εἶναι ἔτοιμη νὰ γεννήσει, τὴν πιάνουν ξαφνικά οἱ πόνοι τῆς γέννας (οἱ «ὠδίνες») καὶ ὅσο περνάει ἢ ὠρα καὶ πλησιάζει νὰ γεννήσει, οἱ πόνοι αὐτοί, («οἱ ὠδίνες»), ὅλο καὶ αὐξάνουν καὶ μεγαλώνουν καὶ πυκνώνουν καὶ σέ συχνό-

τητα και σέ ένταση και σέ μέγεθος, μέχρι πού φθάνουν στό αποκορύφωμά τους και γεννιέται τό παιδί, έτσι, μέ τόν ίδιο ακριβώς τρόπο, είναι σαν νά μάς λέγει ο Κύριός μας, θά αυξάνονται και θά μεγαλώνουν και θά πυκνώνουν και σέ ένταση και σέ συχνότητα και σέ μέγεθος οί πόλεμοι, οί πείνες, οί αρρώστιες, οί σεισμοί, οί θεομηνίες, οί διάφορες καταστροφές, τά σκάνδαλα, οί διωγμοί, ή ψυχρότης τής αγάπης, ή αποστασία κ.λπ., κ.λπ., μέχρι όλες αυτές «οί ωδίνες» νά φθάσουν στό αποκορύφωμά τους, στό "ζενίθ" τους και ή «μάννα» γή νά γεννήσει τό δικό της παιδί: **«πᾶσα ή κτίσις συστενάζει και συνωδίνει»** (Ρωμ. η', 22), τό **«παιδί τής ἀπωλείας»**, τόν **«άνθρωπο τής ἀμαρτίας»**, τό **«βδέλυγμα τής ἐρημώσεως»** (Ματθ. κδ', 15).

Διότι, ό,τι «σπέρνει κανείς εκείνο και θερίζει», **«ό γάρ εάν σπείρη άνθρωπος, τουτο και θερίσει»** (Γαλ. στ', 7). Αδικίες, ἀμαρτίες, θανάτους, πολέμους, πείνες αρρώστιες, καταστροφές σπείρατε όλα αυτά τά χρόνια επάνω στη γή πού σᾶς ἔδωσα; είναι σαν νά μάς λέγει ο Κύριός μας. Αυτά και θά θερίσετε. Η «μάννα» σας, ή «μάννα» γή κοιλοπονάει, δέν άντέχει πιά άλλο, θέλει νά γεννήσει: **«πᾶσα ή κτίσις συστενάζει και συνωδίνει ἄχρι του νῦν»** (Ρωμ. η', 22). Ἦλθε ή ὥρα νά βγάλει τόν καρπό της, τόν καρπό πού της «σπείρατε» ἔσεϊς οί ἄνθρωποι, «κατ' εικόνα και καθ' ὁμοίωση» δική σας, για νά γίνει ο κυβερνήτης σας, ο καθοδηγητής σας, ο παγκόσμιος βασιλιάς σας, ο θεός σας. Πᾶρτε τον, ἀπολαῦστε τον, χαρείτε τον είναι τό ἔργο τῶν χειρῶν σας, είναι ο μισθός τῶν κόπων σας, είναι ο καρπός σας.

Τό «μυστικό» λοιπόν είναι, ότι όσο περνᾶνε τά χρόνια και πλησιάζει τό Τέλος τοῦ κόσμου και ή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας, τόσο όλα αυτά τά σημεία πού προανέφερε ο Κύριός μας: οί πόλεμοι, οί πείνες, οί αρρώστιες, οί σεισμοί, οί θεομηνίες κ.λπ. θά αυξάνονται,

θά πληθαίνουν, θά μεγαλώνουν και σέ ένταση και σέ συχνότητα και σέ μέγεθος.

Πράγματι, εάν ριξομε μιά ματιά στό Παγκόσμιο σκηνικό θά δοῦμε ότι τίς τελευταίες δεκαετίες και ιδιαίτερα τά τελευταία χρόνια, όλα αυτά τά σημεία, ὅλο και πυκνώνουν, ὅλο και πληθαίνουν, ὅλο και αυξάνονται, ὅλο και πληθαίνουν λές και θέλουν νά μάς πουν κάτι. Ότι πλησιάζει τό τέλος. Λές και ὅλη ή κτίσις ὑποφέρει, συστενάζει και κοιλοπονάει μαζί μας, μαζί μέ ὅλους τούς ἄνθρώπους **«πᾶσα ή κτίσις συστενάζει και συνωδίνει ἄχρι του νῦν»** (Ρωμ. η', 22). Λές και ἀνυπομονοῦν τά στοιχεία τής φύσεως νά «αὐτοκαταστροφούν» γιατί δέν άντέχουν πιά άλλο αυτή τήν ἀλλοίωση τῶν στοιχείων τους, αυτή τή «βρωμιά» και «ἀκαθαρσία» τής γῆς και τῶν ἄνθρώπων, μαζί με τήν κατάχρηση, και τήν καταστροφή, πού τής προκάλεσαν οί ἀσύνετοι και ἄπληστοι ἄνθρωποι και μέ λαχτάρα προσμένουν τήν καινούργια γή και τούς καινούργιους οὐρανούς πού ὑποσχέθηκε ο Δημιουργός τους, ο Θεός τους. **«Καινούς δέ οὐρανούς και γῆν καινήν κατά τό ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν»** (Β' Πέτρον γ', 13).

Και αυτό λοιπόν τό «Σημεῖο» πραγματοποιήθηκε στό μεγαλύτερό του μέρος, ἀλλά και μέρα μέ τήν μέρα, χρόνο μέ τό χρόνο μέχρι τό Τέλος, θά εκπληρώνεται και θά ἐπαληθεύεται ο λόγος αὐτός τοῦ Κυρίου μας:

«Μελλήσετε δέ ἀκούειν πολέμους και ἀκοάς πολέμων· ὁρᾶτε μή θροεῖσθε· δεῖ γάρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστί τό τέλος. ἐγερθήσεται γάρ ἔθνος ἐπί ἔθνος και βασιλεία ἐπί βασιλείαν, και ἔσονται λιμοί και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους· πάντα δέ ταῦτα ἀρχή ὠδίνων» (Ματθ. κδ', 6-8).

ΟΜΙΛΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

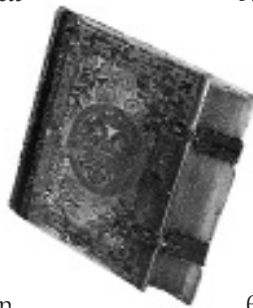
Περί τῆς Συντελείας τοῦ κόσμου, περί Ἀντιχρίστου
καί περί τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας

Εὐλόγησον Πάτερ.

Πῶς ἐγώ ὁ ἐλάχιστος καί ἁμαρτωλός Εφραίμ, καί πλήρης πλημμελημάτων, θέλω δυνηθῆ νά διηγηθῶ τά ὑπέρ τήν δύναμίν μου!

Ἀλλ' ἐπειδή ὁ Σωτήρ διὰ τῆς εὐ-σπλαχνίας του τοὺς ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξε, καί δι' αὐτῶν τοὺς ἀπανταχοῦ πιστοὺς κατεφώτισε, θέλει ἐνδυναμώσει καί ἡμῶν τήν γλῶσσαν πρὸς ὠφέλειαν καί οἰκοδομήν, καί ἐμοῦ τοῦ λέγοντος καί πάντων τῶν ἀκροατῶν.

Θά λαλήσω δέ μέ ὀδύνας, καί θά εἶπω μέ στεναγμούς, περί τῆς συντελείας τοῦ κόσμου τούτου, καί περί τοῦ ἀναιδεστάτου καί φοβεροῦ Δράκοντος, ὅστις μέλλει νά ταράξη πᾶσαν τήν ὑπό τόν οὐρανόν κτίσιν, καί νά ἐμβάλῃ δειλίαν, καί ὀλιγωρίαν, καί δεινήν ἀπιστίαν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καί νά ποιήσῃ τέρατα καί σημεῖα καί φόβητρα, ὥστε, ἐάν δυνηθῆ, νά πλανήσῃ καί τοὺς ἐκλεκτοὺς, καί νά ἀπατήσῃ πάντας διὰ ψευδῶν σημεῖων, καί διὰ φα-νταστικῶν τεράτων, ὑπὸ αὐτοῦ γενο-μένων. Διότι κατὰ συγχώρησιν τοῦ ἀγίου Θεοῦ λαμβάνει ἐξουσίαν ν' ἀπατήσῃ τόν κόσμον, διότι ἐπληθύνθη ἡ ἀσέβεια τοῦ κόσμου, καί πανταχοῦ διάφορα κακὰ πράττονται. Καί

ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι ἠθέλησαν νά ἀπομακρυνθῶσιν ἀπό τοῦ Θεοῦ, καί ν' ἀγαπήσωσι τόν Πονηρόν, διὰ τοῦτο ὁ ἄχραντος Δεσπότης συνεχώρησε νά δοκιμασθῶσι διὰ πνεύματος ἀποπλανήσεως.

Μέγας εἶναι ὁ ἀγών, ἀδελφοί, μάλιστα δέ εἰς τοὺς πιστοὺς, κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους, ὅταν γίνωνται σημεῖα καί τέρατα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δράκοντος ἐν πολλῇ ἐξουσίᾳ· ὅταν πάλιν δεικνύει ἑαυτόν ὡς θεόν διὰ φοβερῶν φαντασμάτων, καί ἵπταται εἰς τόν ἀέρα, καί πάντες οἱ δαίμονες σηκώνονται εἰς τόν ἀέρα, ὡς ἄγγελοι, ἔμπροσθεν τοῦ τυράν-νου· διότι φωνάζει μετὰ δυ-νάμεως, ἀλλάσσω μορφάς, καί ἐκφοβίζων καθ' ὑπερβολήν ἅπα-ντας τοὺς ἀνθρώπους· τότε, ἀδελφοί, ποιός θέλει εὐρεθῆ τετειχημένος, καί μένων ἀσάλευτος, ἐάν δέν ἔχη τό σημεῖον ἐν τῇ ψυχῇ του, δηλαδή τήν ἀγίαν παρουσίαν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὅταν ἴδῃ τήν ἀπεριγράπτου ἐκείνην θλίψιν, ἢ ὅποια γίνεται πανταχοῦ εἰς πᾶσαν ψυχὴν, ἢ ὅποια δέν ἔχει τελείως παραμυθίαν, οὔτε πάλιν ἀνεσιν ἐν γῇ καί θαλάσση· ὅταν ἴδῃ ὅτι συνταράσσεται ὁ σύμπας κόσμος, καί φεύγει ἕκαστος διὰ νά κρυβῆ εἰς τὰ ὄρη, καί ἄλλος μὲν ἀποθνήσκει τῆς πείνης, ἄλλος δέ λιώνει ὡς κερί ἐν

δεινῇ θλίψει, καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν· ὅταν ἴδῃ ἅπαντα τὰ πρόσωπα δακρύνοντα, καὶ μετὰ πόθου ἐρωτῶντας τοὺς ἀνθρώπους, μήπως ἀκούεται λόγος Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἀκοὴ οὐδαμοῦ. Ποιὸς θέλει ὑποφέρει τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας; Ποιὸς δὲν θά ὑπομείνῃ τὴν θλίψιν τὴν ἀφόρητον; Ὅταν ἴδῃ σύγχυσιν τῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι ἔρχονται ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς θεῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδῃ ὅτι πολλοὶ προσκυνοῦσιν ἔμπροσθεν τοῦ τυράν-νου, καὶ κράζουσι μετὰ τρόμου, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ὅταν ἴδῃ ὅτι ἡ θάλασσα ταράσσεται, καὶ ἡ γῆ ξηραίνεται, οἱ οὐρανοὶ δὲν βρέχουσι, τὰ φυτὰ μαραίνονται· ἅπαντες δὲ οἱ εὐρισκόμενοι πρὸς ἀνατολάς, φεύγουσι πρὸς δυσμάς, ἐκ τῆς πολλῆς δειλίας· καὶ πάλιν δὲ οἱ εὐρισκόμενοι πρὸς δυσμάς, φεύγουσι πρὸς ἀνατολάς μετὰ τρόμου, ὁ δὲ ἀναιδὴς λαβῶν τότε ἐξουσίαν θά ἀποστείλῃ δαίμονα εἰς πάντα τὰ πέρατα, ὥστε νά κηρύξῃ παρόρησιν, ὅτι βασιλεύς μέγας ἐφάνη μετὰ δόξης, ἔλθετε καὶ ἴδετε αὐτόν. Ποιὸς εἶναι αὐτός ὁ ὅποιος θά ἔχῃ τέτοια ἀδαμαντίνην ψυχὴν, ὥστε νά ὑποφέρει γενναίως ἅπαντα τὰ σκάνδαλα; Ποιὸς ἄρα ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὡς προεῖπον, ὥστε νά μακαρίσωσιν αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι;

Ἐγὼ φιλόχριστοι καὶ τέλειοι ἀδελφοί, ἐφοβήθη ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνθυμήσεως τοῦ Δράκοντος, μελετῶν καθ' ἑαυτόν τὴν θλίψιν, ἣτις μέλλει νά γίνῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκεῖνους· διότι αὐτός ὁ Δράκων εἶναι μιᾶρός, καὶ φοβερός εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα γίνεται πικρότερος εἰς τοὺς δυναμένους νά νικῶσι τὰ φαντάσματα αὐτοῦ. Διότι τότε

θά εὐρεθῶσι πολλοὶ εὐάρεστοι εἰς τὸν Θεόν, δυνάμενοι νά σωθῶσι εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ βουνά, καὶ εἰς τοὺς ἐρήμους τόπους, μετὰ πολλῶν δεήσεων καὶ ὑπερβολικῶν κλαυθμῶν. Διότι ὁ ἅγιος Θεός, θεωρῶν αὐτοὺς εἰς τοιοῦτον ἀπερίγραπτον κλαυθμόν καὶ εἰλικρινῆ πίστιν, εὐσπλαχνίζεται αὐτούς, ὡς φιλόστοργος πατήρ, καὶ διατηρεῖ αὐτούς ὅπου ἐκρύβησαν· διότι ὁ παμμίᾱρος δὲν παύει τοῦ νά ζητῆ τοὺς ἁγίους κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, νομίζων ὅτι θέλει βασιλεύσει τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντας ὑποτάσσει. Καὶ νομίζει ὁ ἄθλιος ὅτι θά ἀντισταθῇ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἐκ τῶν οὐρανῶν, μὴ γινώσκων ὁ ἄθλιος τὴν ἀσθένειαν καὶ ὑπερηφάνειαν αὐτοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐξέπεσεν. Ὅμως ταράσσει τὴν γῆν, ἐκφοβίζει τὰ σύμπαντα διὰ ψευδῶν καὶ μαγικῶν σημειῶν.

Κατὰ τὸν καιρὸν δὲ ἐκεῖνον, ὅταν ἔλθῃ ὁ Δράκων, δὲν ὑπάρχει ἄνεσις ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ θλίψις μεγάλη, ταραχὴ, καὶ σύγχυσις, θάνατοι, καὶ πείνα εἰς πάντα τὰ πέρατα· διότι αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τοῦ θείου αὐτοῦ στόματος εἶπεν, ὅτι τοιαῦτα δὲν ἔγειναν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως. ἡμεῖς δὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ, πῶς θά παρομοιάσωμεν τὸ ὑπέμετρον καὶ ἀνεκφραστον αὐτῆς, ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως τὴν ὠνόμασεν ὁ Θεός; Ἄς συλλογισθῇ δὲ ἕκαστος ἀκριβῶς τὰς ἁγίας λέξεις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος πῶς διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην, κολοβώνει τὰς ἡμέρας τῆς θλίψεως καθ' ὃ εὐσπλαγχνος, συμβουλευῶν ἡμᾶς καὶ λέγων. «Προσεύχε-

σθε διὰ νά μὴ γείνη ἡ
φυγὴ ἡμῶν ἐν καιρῷ
χειμῶνος,

μήτε ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου». Καί πάλιν «Ἀγρυπνεῖτε πάντοτε δεόμενοι συνεχῶς διά νά καταξιωθῆτε νά ἐκφύγητε τήν θλίψιν, καί νά σταθῆτε ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ καιρός εἶναι ἐγγύς». Ἄς δεηθῶμεν συνεχῶς μέ δάκρυα καί προσευχάς νύκτα καί ἡμέραν, προκόπτοντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διά νά σωθῶσιν οἱ ἄμαρτωλοί.

Ἐάν κάποιος ἔχη δάκρυα καί κατάνυξι, ἄς δεηθῆ εἰς τόν Κύριον, διά νά ῥυθωθῶμεν ἀπό τήν θλίψιν, ἡ ὁποία μέλλει νά ἔλθῃ εἰς τήν γῆν· διότι θά γείνωσι κατά τόπους λιμοί, σεισμοί, καί θάνατοι διάφοροι ἐπί τῆς γῆς. Γενναία θά εἶναι ἡ ψυχή, ἡ ὁποία θά δυνηθῆ νά κρατήσῃ ἑαυτήν ἀπηλλαγμένην ἀπό τά σκάνδαλα ταῦτα. Διότι ἐάν εὔρεθῆ ἄνθρωπος ν' ἀδιαφορῆ ὀλίγον, εὐκόλα πολιορκεῖται καί γίνεται αἰχμάλωτος τοῦ δράκοντος τοῦ πονηροῦ καί δολίου, καί ὁ τοιοῦτος εὐρίσκεται ἀσυγχώρητος εἰς τήν κρίσιν, διότι ἐπίστευσεν εἰς τόν Τύραννον ἐκουσίως. Πολλῶν προσευχῶν καί δακρύων ἔχομεν ἀνάγκη, ἀγαπητοί, διά νά εὔρεθῶμεν ἀκλόνητοι εἰς τούς πειρασμούς. Διότι πολλά εἶναι τά φαντάσματα, τά ὁποία γίνονται ἀπό τό θηρίον. Διότι ἐπειδή εἶναι Θεομάχον θέλει ὅλοι ν' ἀπολεσθῶσι· διότι τοιοῦτον τρόπον μεταχειρίζεται ὁ Τύραννος, ὥστε ὅλοι νά βαστάζωσι τήν σφραγίδα τοῦ Θηρίου, ὅταν θά ἔλθῃ ν' ἀπατήσῃ τά σύμπαντα.

Προσέχετε, ἀδελφοί μου, τήν ὑπερβολήν του Θηρίου· διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. Ἀρχεται ἀπό τήν γαστέρα· ἵνα ὅταν τις στεναχωρηθῆ μή ἔχων φαγητά, ἀναγκασθῆ νά λάβῃ τήν σφραγίδα ἐκείνου· ὄχι ὡς ἔτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τήν δεξιάν χεῖρα καί εἰς τό

μέτωπον, διά νά μή ἔχη ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπος νά κάμῃ μέ αὐτήν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μήτε πάλιν εἰς τό μέτωπον νά σημειώσῃ τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι γνωρίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι ὅταν ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου σφραγισθῆ ἐπί τοῦ ἀνθρώπου λύει πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ, καί διά τοῦτο σφραγίζει τήν δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου.

Λοιπόν, ἀδελφοί μου, φρικτός εἶναι ὁ ἀγών εἰς ὅλους τούς φιλοχριστούς ἀνθρώπους, ἵνα μέχρις ὥρας θανάτου μή δειλιάσωσι, μηδέ ἀμελήσωσιν, ὅταν χαράσῃ ὁ Δράκων τήν σφραγίδα του, ἀντί τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Διότι πάντα τρόπον μεταχειρίζεται, ἵνα οὐδόλως ὀνομάζῃται τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί Σωτήρος εἰς τόν καιρόν τοῦτον. Τοῦτο δέ κάμνει φοβούμενος καί τρέμων τήν ἁγίαν δύναμιν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν. Διότι ἐάν κάποιος δέν σφραγίζῃται μέ τήν σφραγίδα ἐκείνου, δέν γίνεται αἰχμάλωτος εἰς τά φαντάσματα ἐκείνου, οὔτε ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ ἀλλά τόν φωτίζει καί τόν σύρει πρὸς ἑαυτόν. Πρέπει νά ἐννοήσωμεν, ἀδελφοί μου, μετά πάσης ἀκριβείας, ὅτι τά φαντάσματα τοῦ Ἐχθροῦ εἶναι ἀποτρόπαια. Ὁ δέ Κύριος ἡμῶν ἔρχεται μέ γαλήνην διά ν' ἀποκρούσῃ δι' ἡμᾶς τά τεχνάσματα τοῦ Θηρίου. Τήν στερεάν πίστιν τοῦ Χριστοῦ εἰλικρινῶς βαστάζοντες, θά κάμωμεν τήν δύναμιν τοῦ Τυράννου εὐκλόνηστον. Ἄς ἀποκτήσωμεν λογισμόν ἀμετάθετον καί σταθερότητα, καί τότε ἀπομακρύνεται ἀφ' ἡμῶν ὁ ἀσθενής Ἐχθρός, μή ἔχων τί νά κάμῃ.

Ἐγώ ὁ ἐλάχιστος παρακαλῶ ἐσᾶς, ἀδελφοί φιλόχριστοι, ἄς μὴ γινώμεθα μαλθακοί, ἀλλὰ μᾶλλον δυνατοί μέ τήν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ, διότι ἀπαραίτητος ἀγών εἶναι ἐπί θύρας· ἄς ἀναλάβωμεν λοιπόν τόν θυρεόν τῆς πίστεως. Ἐτοιμοι λοιπόν γίνεσθε καθὼς πιστοί οἰκέται, μὴ δεχόμενοι ἄλλον· ἐπειδὴ ὁ κλέπτης, καί ἀλάστωρ, καί ἄσπλαγχνος μέλλει νά ἔλθῃ πρῶτος εἰς ὠρισμένους καιρούς, θέλων νά κλέψῃ, νά θύσῃ, καί νά ἀπολέσῃ τήν ἐκλεκτὴν ποιμνὴν τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος Χριστοῦ, καί ἐπί τούτῳ ἀναλαμβάνει σχῆμα τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος. Ἄς μάθωμεν, ὦ φίλοι, μέ ποῖον σχῆμα ἔρχεται εἰς τήν γῆν ὁ ἀναίσχυντος Ὁφίς. Ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ, θέλων νά σώσῃ τό ἀνθρώπινον γένος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, καί ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἐπάτησε τόν Ἐχθρόν μέ τήν ἁγίαν δύναμιν τῆς Θεότητος Αὐτοῦ, ἠθέλησε καί αὐτός ν' ἀναλάβῃ τό σχῆμα τῆς αὐτοῦ παρουσίας διὰ νά μᾶς ἀπατήσῃ. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν θά ἔλθῃ εἰς τήν γῆν ἐν νεφέλαις φωτειναῖς, ὡς ἀστραπή φοβερά, ὁ δὲ Ἐχθρὸς δέν θά ἔλθῃ τοιουτοτρόπως διότι εἶναι ἀποστάτης. Γεννᾶται μὲν ἀκριβῶς ἐκ κόρης μιᾶρας, ἀλλὰ δέν σαρκούται τοιουτοτρόπως. Θά ἔλθῃ δὲ ὁ παμμίᾶρος ἐν σχήματι τοιούτῳ, ὡς κλέπτης, διὰ νά ἀπατήσῃ τὰ σύμπαντα. Θά εἶναι ταπεινός, ἡσυχος, θά μισῇ τήν ἀδικίαν, θά ἀποστρέφῃται τὰ εἰδῶλα, θά προτιμᾷ τήν εὐσέβειαν, ἀγαθός, φιλόπτωχος, εὐειδής καθ' ὑπερβολήν, εὐκατάστατος, ἰλαρός εἰς ὅλους, θά τιμᾷ πολύ τό γένος τῶν Ἰουδαίων, διότι αὐτοὶ προσμένουσι τήν ἔλευσιν ἐκείνου. Μεταξύ δὲ πάντων τούτων, θά ἐκετελῇ σημεῖα καί τέρατα, φόβητρα μέ πολλήν ἐξουσίαν, θά προσπαθῇ δολίως νά ἀρέσῃ εἰς ὅλους, διὰ νά ἀγαπηθῇ ταχέως ἀπό πολλούς, δέν θά λάβῃ δῶρα, δέν θά λαλήσῃ μεθ' ἡμῶν, θά

φαίνεται κατηφής, θά ἐξαπατᾷ τόν κόσμον ὑπό τό πρόσχημα τῆς εὐταξίας, ἕως οὗ βασιλεύσῃ. Ὅταν λοιπόν ἴδωσι λαοὶ πολλοὶ καί δῆμοι τοιαύτας ἀρετάς καί δυνάμεις, ἐνοῦνται ὅλοι συγχρόνως μέ μίαν γνώμην, καί μέ χαρὰν μεγάλην κηρύσσουν αὐτόν βασιλέα, λέγοντες μεταξύ των. Μήπως ἄρα εὐρίσκεται ἄνθρωπος ἄλλος τόσον ἀγαθός καί δίκαιος; Ἀνορθοῦται δὲ εὐθέως ἡ βασιλεία ἐκείνου, καί θά πατάξῃ μεθ' ὑμῶν τρεῖς βασιλεῖς μεγάλους. Ἐπειτα ὑψοῦται ἡ καρδιά του καί θά ἐμέσῃ ὁ Δράκων τήν πικρότητά του. Ταράσων δὲ τήν οἰκουμένην κινεῖ τὰ πέρατα, θλίβει τὰ σύμπαντα, καί μιαίνει τὰς ψυχάς. Ὅχι πλέον ὡς εὐλαβής, ἀλλὰ πολὺ αὐστηρὸς εἰς ὅλα· ἀπότομος, ὀργίλος, θυμώδης, ἀκατάστατος, φοβερός, ἀήδης, μισητός, βδελυκτός, ἀνήμερος, ἀλάστωρ, ἀναιδής, καί προσπαθῶν νά ἐμβάλῃ εἰς τό βόθρον τῆς ἀσεβείας ὅλον τό ἀνθρώπινον γένος. Πληθύνει σημεῖα ψευδῶς, καί ὄχι ἀληθῶς· καί ἐνῶ παρίσταται πολὺς λαός καί εὐφημεῖ αὐτόν, βάλλει φωνὴν ἰσχυράν, ὥστε νά σαλευθῇ ὁ τόπος, ἐπί τοῦ ὁποῖου ἴστανται οἱ ὄχλοι, λέγων. Γνωρίσατε ὅλοι οἱ λαοὶ τήν δύναμιν μου καί τήν ἐξουσίαν· μεταθέτει ὄρη, καί ἀνάγει νήσους ἀπό τήν θάλασσαν μέ πλάνην καί φαντασίαν· καί ἐνῶ πλανᾷ τόν κόσμον καί φαντάζει τὰ σύμπαντα, πολλοὶ θά δοξάζωσι καί θά πιστεύσωσιν αὐτόν ὡς θεόν ἰσχυρόν.

Τότε θά θρηγῇ δεινῶς καί θά στενάξῃ πᾶσα ψυχὴ· τότε ὅλοι θά ὑποφέρωσι θλίψιν ἀπαραμύθητον, ἡ ὁποία θά κατέχη αὐτούς νύκτα καί ἡμέραν, καί δέν θά εὐρίσκωσιν οὐδαμοῦ παρηγορίαν...

*Ἡ συνέχεια καί τό τέλος τοῦ λόγου,
στό ἐπόμενο τεῦχος*

ΕΙΠΕ ΓΕΡΩΝ... ---

Περί πειρασμῶν καὶ πνευματικοῦ ἀγῶνος

Ἐπιμέλεια:

Αἰκατερίνης Ἀντωνιάδου, πολιτικοῦ ἐπιστήμονος

Κάποιος φιλόπonos μοναχός, πού ἀγωνιζόταν μέ ὄλες του τίς δυνάμεις γιά τήν ἀρετή, κάποτε ἀτόνισε κί ἔπεσε σέ ἀμέλεια. Γρήγορα ὁμως συνήλθε κί ἔλεγε στόν ἑαυτό του:

–Ταλαίπωρε ἄνθρωπε, μέχρι πότε θά καταφρονῆς τή σωτηρία σου; Δέ φοβᾶσαι τόν θάνατο καί τήν κρίση;

Μέ τίς σκέψεις αὐτές γινόταν προθυμότερος στό ἔργον τοῦ Θεοῦ.

Μιά μέρα, ἐνῶ προσηύχετο, μαζεύτηκαν γύρω του τά πονηρά πνεύματα καί πασχίζαν νά τόν ἀποσπάσουν ἀπό τήν προσευχή.

–Μέχρι πότε θά μέ βασανίζετε; εἶπε μ' ἀγανάκτηση ὁ ἀδελφός. Δέ σᾶς ἔφτασε τόσος χρόνος, πού μέ εἶχατε ριζεῖ σέ ἀμέλεια;

–Ὅταν ἦσουν ἀμελής, δέν μᾶς ἔδινες καμμιᾶ ἐνόχληση, ἀποκρίθηκαν μέ κακία οἱ δαίμονες, καί σέ παραμελούσαμε κί ἐμεῖς. Τώρα, πού μᾶς ἐναντιώνεσαι, σέ πολεμοῦμε.

Σάν ἀκουσε αὐτά ὁ ἀδελφός, ἐβίαζε πιά πολύ τόν ἑαυτό του στόν πνευματικό ἀγῶνα καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πρόκοψε στήν ἀρετή.

Ἀν πῆρες πραγματική ἀπόφαση νά ζήσης στό ἐξῆς σύμφωνα μέ τό θεῖο Νόμο, θά βρῆς βοηθό αὐτόν τόν Νομοθέτη, λέγει ἕνας Ἅγιος Πατήρ. Ἄν πάλι μέ τή θέλησή σου παραβαίνεις τίς θεῖες ἐντολές, θά

ἔχης συνεργάτη τόν διάβολο.

Δεῖξε λοιπόν τήν καλή σου πρόθεση, γιά νά λάβης δύναμη ἀπό τόν Θεό.

Ο Ἀββᾶς Ἰωάννης ὁ Κολοβός προσευχόταν χρόνια στό Θεό νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τά πάθη, πού φώλιαζαν μέσα του κί ἀπ' ὄλες τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Ὅταν ἐπί τέλους πῆρε αὐτό τό χάρισμα, ἔγινε ἀμέριμος.

Στό βάθος ὁμως τῆς ψυχῆς του ὑπῆρχε κάποια ἀνησυχία. Πῆγε λοιπόν νά συμβουλευτεῖ τόν Γέροντά του, τόν Ἀββᾶ Ποιμένα.

–Βλέπω τόν ἑαυτό μου σέ μεγάλη ἀνάπαυση, Ἀββᾶ. Δέν ἔχω πιά κανένα πόλεμο.

–Πῆγαινε εὐθύς καί παρακάλεσε τόν Θεό νά σοῦ ξαναστείλῃ τούς πειρασμούς, πού εἶχες πρῶτα, τοῦ εἶπε αὐστηρά ὁ Ὅσιος. Δέν ἔμαθες ἀκόμη, πῶς μέ τόν πνευματικό ἀγῶνα προκόβει ἡ ψυχὴ στήν ἀρετή;

Ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης ἔκανε, ὅπως τόν συμβούλεψε ὁ Πνευματικός του. Δέν προσευχήθηκε πιά ν' ἀπαλλαγῆ ἀπό κάθε πόλεμο, ἀλλά ἔλεγε στό Θεό μέ πολλή ταπείνωση:

–Κύριε, δός μου δύναμη, τή στιγμή τοῦ πειρασμοῦ.

Οσο προκόβουν οἱ ἀγωνισταί, ἔλεγε ἡ Ὁσία Συγκλητική, τόσο πολλαπλασιάζονται οἱ ἀντίπαλοί τους.

Τί νά κάνω, Αββᾶ, πού μέ πειράζουν τά πάθη καί οἱ δαίμονες; ρώτησε τόν Ὅσιο Σισώη ἕνας νέος μοναχός.

–Μή λές πώς πειράζεσαι ἀπό τούς δαίμονες, τέκνον, ἀποκρίθηκε ὁ Γέροντας, γιατί οἱ πῖο πολλοί πειραζόμεθα ἀπό τίς κακές μας ἐπιθυμίες.

Αρχάριος ἀκόμη στή μοναχική ζωή ὁ Μωϋσῆς ὁ Αἰθίοψ, πολεμήθηκε ἀπό σαρκική ἐπιθυμία. Πῆγε τότε, ταραγμένος, νά ἐξομολογηθῆ στόν Αββᾶ Ἰσίδωρο.

Ὁ Γέροντας τόν ἄκουσε μέ συμπάθεια κί ἀφοῦ τοῦ ἔδωσε τίς συμβουλές πού ἔπρεπε, τοῦ εἶπε νά γυρίσῃ πίσω στό κελλί του. Ἐπειδή ὅμως ἐκεῖνος δίσταζε ἀκόμη, μήπως ἐπιστρέφοντας τοῦ ἀνάψῃ πάλι ἡ φλόγα τῆς κακῆς ἐπιθυμίας, ὁ Αββᾶς Ἰσίδωρος τόν πῆρε ἀπό τό χέρι καί τόν ἀνέβασε σ' ἕνα μικρό δωμάτιο, πού εἶχε πάνω ἀπό τό κελλί του.

–Κύτταξε ἐδῶ, τοῦ εἶπε, δείχνοντάς του πρὸς τή δύση.

Εἶδε τότε ὁ Μωϋσῆς ἕνα ὀλόκληρο στρατευμα ἀπό πονηρά πνεύματα μέ τεντωμένα τόξα, ἔτοιμα γιά πόλεμο καί τρώμαξε.

–Κύτταξε τώρα πρὸς τήν ἀνατολή, εἶπε πάλι ὁ Γέροντας.

Μυριάδες Ἀγγέλων σέ στρατιωτική παρατάξη ἦσαν ἔτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουν τόν ἐχθρό.

Ὅλοι αὐτοί, τοῦ εἶπε ὁ Αββᾶς Ἰσίδωρος, εἶναι σταλμένοι ἀπό τόν Θεό νά βοηθήσουν τόν ἀγωνιστή. Βλέπεις πώς οἱ ὑπερασπισταί μας εἶναι πολύ περισσότεροι καί ἀσυγκρίτως ἰσχυρότεροι ἀπό τούς ἐχθρούς μας;

Ὁ Μωϋσῆς εὐχαρίστησε μέ τήν καρδιά του τόν Θεό γι' αὐτή τήν ἀποκάλυψη καί παίρνοντας θάρρος, γύρισε στό κελλί του νά συνεχίσῃ τόν ἀγῶνα του.

Ενας Ἅγιος Ἐρημίτης εἶδε κάποτε τά πονηρά πνεύματα, σάν σμήνος ἀπό μελίσι, νά περικυκλώνουν τόν ἄνθρωπο, γιά νά τόν παρασύρουν στό κακό. Κοντά του ὅμως στεκόταν ὁ φύλαξ Ἄγγελος τῆς ψυχῆς του καί μέ γυμνό σπαθί ἔδιωχνε τά δαιμόνια.

Εκίνησε μιά μέρα ὁ Αββᾶς Μακάριος νά πάῃ, ὅσο μποροῦσε πῖο βαθεία στήν ἔρημο, γιά προσευχή καί πνευματική μελέτη. Στό δρόμο συνάντησε ἕνα παράξενο πλάσμα, ἀναιδέστατο στήν ὄψη, φορτωμένο μέ σωρό ἀπό μικρά καί μεγάλα δοχεῖα πού τό καθένα εἶχε κί ἀπό ἕνα φτερό. Παραξενεύτηκε ὁ Γέροντας ἀπό τήν ἀκατανόητη ἐκείνη μορφή καί στάθηκε νά τήν περιεργασθῆ.

Ὁ ἄλλος φανερά ἐνοχλημένος, τοῦ φώναξε μέ θυμό:

–Τί κάθου καί μέ κυττάζεις ἔτσι, μοναχέ; Ἐχεις καμμία δουλειά στόν τόπο τοῦτο, πού δέν τόλμησε ἄνθρωπος ὡς τώρα νά πατήσῃ τό πόδι του;

–Γυρεύω τόν Θεό παντοῦ, ἀποκρίθηκε μέ θάρρος ὁ Ὅσιος. Ἀλλά ἐσύ ποιός εἶσαι; Απόκοσμο μοῦ φαίνεται τό παρουσιαστικό σου καί τό φορτίο σου ἀκατανόητο.

Ἐκεῖνος τότε, χωρίς νά θέλῃ, βιάστηκε νά ὁμολογήσῃ τήν ἀλήθεια, σπρωγμένος ἀπό ἀκατανίκητη δύναμη:

–Εγώ πού βλέπεις, εἶμαι ὁ διάβολος καί τοῦτα ἐδῶ τά σύνεργά μου. Μ' αὐτά δελεάζω τούς ἀνθρώπους καί μέ ἀκολουθοῦν, κάνοντας ὅλα μου τά θελήματα.

Ὁ Αββᾶς Μακάριος ἐπέμενε νά τόν ἐρωτᾷ, μέχρις ὅτου ὁ σατανᾶς ἀναγκάστηκε νά τοῦ φανερώσῃ ὅλες του τίς παγίδες.

–Όποιον βρῶ πρόθυμο στή μελέτη, τόν ἀλείφω μέ τό φτερό ἀπό τό περιεχόμενο τοῦ δοχείου, πού ἔχω στό κεφάλι μου. Τόν πιάνει ἀμέσως πονοκέφαλος κί ἀφήνει στή μέση τή μελέτη.

Ἐκείνον πού θέλει ν' ἀγρυπνίση, παίρνω ἀπό τό δοχείο, πού κρέμεται στά βλέφαρά μου, τοῦ βάζω λίγο στά μάτια καί τοῦ φέρνω τόση νύστα, πού τρέχει εὐθύς στό στρώμα.

Τά δοχεῖα, πού βρίσκονται σ' αὐτιά μου, ἔχουν συνταγή κατάλληλη γιά παρακοή. Μ' αὐτή κυνηγῶ τούς ὑποτακτικούς.

Από τό περιεχόμενο τοῦ δοχείου, πού κρέμεται στή μύτη μου, δίνω στούς νέους, γιά νά τούς παρασύρω σέ σαρκική ἐπιθυμία.

Από τό δοχείο, πού βρίσκεται στό στόμα μου, δίνω στούς ἐγκρατεῖς, γιά νά τούς προκαλέσω λαίμαργία, σέ ἄλλους πάλι, γιά νά τούς παρασύρω στήν καταλαλιά καί στήν αἰσχρολογία.

Τό δοχείο, πού φέρνω στό λαιμό μου, προξενεῖ ὑπερηφάνεια καί ὑψηλοφροσύνη.

Τό ἄλλο, πού βλέπεις στήν κοιλιά μου, ἔχει μέσα ἀναισθησία κί ἀκολασία.

Καί τά ὑπόλοιπα φθόνο, φόνο, κλοπή κί ὅλα τ' ἄλλα κακά. Μ' αὐτά βγάζω τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν ἴσιο δρόμο καί τούς ὀδηγῶ ὅπου θέλω ἐγώ, μέχρις ὅτου τούς παρασύρω στήν ἀπώλεια. Ἐσένα ὁμως δέν κατώρθωσα οὔτε μιά φορά νά σέ πλησιάσω, γιατί ἀδιάκοπα μέ πολεμᾶς.

Ὁ Ἀββᾶς Μακάριος ἔμεινε κατάπληκτος ἀπό τή μεγάλη ποικιλία πού εἶχαν τά διαβολικά τεχνάσματα. Ἐκανε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ ἐπάνω του καί εἶπε:

–Ἄς εἶναι δοξασμένο τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ πού σέ καταργεῖ, διάβωλε, διά μέσου τῶν Ἁγίων Του. Ὅπως ἐφύλαξε ἐμένα ἀπό τίς παγίδες σου, ἄς προφυλάξῃ καί ὅλους ἐκείνους, πού ἀγωνίζονται νά τηρήσουν τίς ἐντολές Του.

Καθώς ἔλεγε αὐτά ὁ Ὅσιος, ὁ διάβολος ἐξαφανίστηκε σάν καπνός ἀπό τά μάτια του, ἐνῶ ἐκείνος συνέχισε τό δρόμο του μέ μεγάλη συλλογή.

...Τό ἀνέκδοτον αὐτό Χειρόγραφον τοῦ Ἁγίου Ὁρους τοῦ ἔτους 1815 περιέχει διδαχές, λόγους, προτροπές, προφητεῖες καί ἀποκαλύψεις τοῦ Ἁγίου Νείλου τοῦ Ἁγιορείτου καί Μυροβλύτου, σχετικά μέ τό Ἅγιον Ὄρος, τούς Ἁγιορείτας Μοναχοῦς, ἀλλά καί τούς Μοναχοῦς καί Κληρικούς γενικώτερα, τήν Ἀποστασία τοῦ κόσμου, τόν ἐρχομόν τοῦ Ἀντιχρίστου, τήν ἔλευση τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας καί τό Τέλος τοῦ ὄρατοῦ κόσμου, τά ὅποια μάλιστα καί προσδιορίζει ὅτι θά συμβοῦν στά μέσα τοῦ 8^{ου} αἰ. δηλαδή γύρω ἀπό τό 2000 μ.Χ. Τό βιβλίον ἐπιμελήθηκε ὁ π. Μάξιμος.

ΑΠΟ 26€ ΜΟΝΟ 12€

**«Ἄν εἶσαι καί παππᾶς,
μέ τήν ἀράδα σου θά πᾶς»**

Φράση πού μᾶς τήν ἔκανε πιό γνωστή καί ἀπό τότε ἔμεινε, ὁ Γέρος τοῦ Μωριά Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Λεγόταν, κυρίως, στούς μύλους καί στίς βρύσες, πού περιέμεναν μέ τή σειρά τους ν' ἀλέσουν ἢ νά πάρουν ἕνα σταμνί νερό. Ἐτσι, ὅταν ἐβλεπαν καμμιιά φορά κανέναν παππᾶ νά θέλει νά μήν τηρήσει τή σειρά, τοῦ λέγανε τή φράση αὐτή. «Ἄν εἶσαι καί παππᾶς, μέ τήν ἀράδα σου θά πᾶς»

**«Ἄλλαξε ὁ Μανωλιός
κι ἔβαλε τά ρούχα ἀλλιῶς»**

Ἡ φράση αὐτή ξεκίνησε ἀπό παροιμία, ἀλλά ἔγινε παροιμιακή ἀπό τό παρακάτω περιστατικό.

Στούς χρόνους τοῦ Ὁθωνα, ὑπῆρχε ἕνας γνωστός κουρελιάρης τύπος: Ὁ Μανώλης Μπατίνος. Δέν ὑπῆρχε κανείς στήν Ἀθήνα πού νά μήν τόν γνωρίζει, μά καί νά μήν τόν συμπαθεῖ. Οἱ κάτοικοι τοῦ ἔδιναν συχνά κανένα παντελόνι ἢ κανένα σακάκι, ἀλλά αὐτός δέν καταδεχόταν νά τά πάρει, γιατί δέν ἦταν ζητιάνος. Ἦταν... ποιητής, ρήτορας καί φιλόσοφος.

Στεκόταν σέ μία πλατεία καί ἀράδιαζε ὅ,τι τοῦ κατέβαινε. Κάποτε, λοιπόν, ἔτυχε νά περάσει ἀπό ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Μανώλης τόν πλησίασε καί τόν ρώτησε, ἂν εἶχε τό δικαίωμα νά βγάλει λόγο στή... Βουλή. Ὁ Κωλέττης τοῦ εἶπε ὅτι θά τοῦ ἔδινε εὐχαρίστως ἄδεια, ἂν πετοῦσε ἀπό πάνω του τά παλιόρουχα πού φοροῦσε κι ἔβαζε ἄλλα τῆς ἀνθρωπιᾶς. Τήν ἄλλη μέρα ὁ Μανώλης παρουσιάστηκε στήν πλατεία μέ τά ἴδια ρούχα, ἀλλά φοροῦσε τά μέσα ἔξω.

Ὁ κόσμος τόν κοιτοῦσε ἐκπληκτος. Καί τότε ἄκουσε αὐτούς τούς στίχους ἀπό τό στόμα τοῦ Μανώλη Μπατίνου:

«Ἄλλαξε ἡ Ἀθήνα ὄψη, σάν μαχαίρι δίχως κόψη, τῆρε κάτι ἀπ' τήν Εὐρώπη, καί ξεφούσκωσε σάν τόπι.

Ἄλλαξαν χαζοί καί κούφοι, καί μᾶς κᾶναν κλωτσοσκουφι.

Ἄλλαξε κι ὁ Μανωλιός, κι ἔβαλε τά ρούχα ἀλλιῶς».

«Αὐτός εἶναι γιά τά πανηγύρια»

Τήν ἐποχή πού δέν ὑπῆρχαν εἰδικά ἰδρύματα γιά τούς ψυχοπαθεῖς, τούς ἔπαιρναν οἱ δικοί τους καί τούς πήγαιναν στίς ἐκκλησίες ἢ στά μοναστήρια. Ἐκεῖ ἀφοῦ τούς ἔδεναν μέ ἀλυσίδα σ' ἕνα δέντρο ἢ κούτσορο, ἔλεγαν τοῦ παππᾶ ἢ τοῦ καλόγερου νά τοὺς διαβάσει μιᾶ εὐχή. Συνήθως, οἱ συγγενεῖς τῶν ψυχοπαθῶν τοὺς μετέφεραν στίς ἐκκλησίες τήν ἡμέρα πού γιόρταζε ὁ ἅγιος τῆς ἐκκλησίας, δηλαδή τή μέρα ἐκείνη πού ὁ ναός εἶχε γι' αὐτή τήν αἰτία πανηγύρι.

Γι' αὐτό τό λόγο, λοιπόν, γιά κάποιον πού δέν εἶναι στά καλά του λέμε: αὐτός εἶναι γιά τά πανηγύρια ἢ γιά τό κούτσορο ἢ γιά τό νάρθηκα, ἀφοῦ ἡ συνηθισμένη θέση πού τοποθετοῦσαν τοὺς ἀρρώστους αὐτούς ἦταν ὁ νάρθηκας τῶν ἐκκλησιῶν.

«Ἀμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα»

Αυτή ή έκφραση διασκευάστηκε σε δί-στιχο από τό Γεώργιο τόν Αιτωλό στόν Αθωνικό κώδικα τών Ιβήρων (άρ. 152 φ. 53 β): «Ἀμαρτία τών γονέων εἰς τήν κεφαλὴν τών νέων». Τό παιδεύω, ἔδω ἔχει τήν σημασία τοῦ τιμωρῶ.

Κατά τόν Ἡρόδοτο ὁ Κροῖσος τιμωρή-θηκε «πέμπτου γονέως ἀμαρτάνα ἐξέ-πλησε» (Α, 91). Επίσης ἡ Ἀντιγόνη (Σοφοκλ. Ἄντ. 583-6) κ.λπ. Ἀκόμα καί στά Ὀμηρικά ἔπη διαβάζουμε: «εἶπερ γάρ τε καί αὐτίκ' Ὀλύμπιοι οὐκ ἐτέλεσαν, ἔκ τε καί ὄψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καί τεκέεσσιν» (Ἰλιάδ. Δ. 160).

Ἡ φράση ἀναφέρεται σέ πολλά χωρία τῆς Βίβλου (Ἔξοδος κ' 5, Ἀριθμοί ιδ' 18, Ἡσαΐας ιδ' 20, Ἱερεμίας ε' 7, Ἰωαν. θ', 2 κ.λπ.)

«Ἐγὼ Γραικός γεννήθηκα,

Γραικός θένα πεθάνω»

Τῆ φράση αὐτὴ τὴ συναντᾶμε στό δημο-τικό τραγοῦδι τό ἀφιερωμένο στόν ὄπλαρ-χηγό τοῦ '21, Ἀθανάσιο Διάκο. Εἶναι ἡ περήφανη ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ ἥρωας, ὅταν τοῦ πρότεινε ὁ Ὅμερ Βρυώνης ν' ἀλ-λαξοπιστήσει, γιὰ νά τοῦ χαρίσει τὴ ζωὴ.

«Ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖνη»

Εὐαγγελικὴ φράση (Ματθ. η', 20, Λουκ. θ', 58), τὴν ὁποία μεταχειριζόμαστε καί σή-μερα, σέ περιπτώσεις πού δέ βρῖσκει κανεὶς μέρος γιὰ νά σταθεῖ, νά ἀναπαυθεῖ, νά «ἀκουμπήσει», κατὰ τὴ λαϊκὴ ἔκφραση, ὁ ἐγκαταλειμμένος, αὐτός πού διώκεται.

DVD CD>MP3

CD No 001
Τριμηνιαίες Ἐκπομπές: «ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

№ 1: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 1-13) (2009)
№ 2: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 14-24) (2009)
№ 3: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 25-36) (2009)
№ 4: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 37-44) (2009)
№ 5: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 45-53) (2009)
№ 6: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 54-81) (2009)
№ 7: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 82-89) (2009)
№ 8: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 90-97) (2009)
№ 9: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 98-105) (2009)

Ἰδιόκτης: «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Ο ΑΓΙΩΝ»
Τηλ: 210 8234862, Φ. & Ρωμ: 210 8234862
www.agioskosmos.gr, e-mail: info@agioskosmos.gr

CD No 002
Τριμηνιαίες Ἐκπομπές: «ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

№ 1: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 1-13) (2009)
№ 2: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 14-24) (2009)
№ 3: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 25-36) (2009)
№ 4: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 37-44) (2009)
№ 5: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 45-53) (2009)
№ 6: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 54-81) (2009)
№ 7: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 82-89) (2009)
№ 8: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 90-97) (2009)
№ 9: «Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱερουσόλημον καὶ τὴν Ἱερουσόλημον» (Ἰωάννης 7: 98-105) (2009)

Ἰδιόκτης: «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Ο ΑΓΙΩΝ»
Τηλ: 210 8234862, Φ. & Ρωμ: 210 8234862
www.agioskosmos.gr, e-mail: info@agioskosmos.gr

Κυκλοφόρησαν πρόσφατα σέ DVD ἀλλὰ καί σέ CD-MP3 πολλές ἀπό τίς 350 τηλεοπτικὲς ἐκπομπές καί ὁμιλίες τοῦ π. Μαξίμου, πού ἔγιναν μεταξὺ τών ἐτῶν 1993-2009.

Τό κάθε DVD περιέχει μίαν ἐκπομπή, διάρκειας 60'-90' λεπτῶν, ἐνῶ τὸ κάθε CD-MP3 περιέχει ὀκτώ ἐκπομπές, διάρκειας 60'-90' λεπτῶν ἢ κάθε μίαν ἀπό τίς ὀκτώ.

Ζητεῖστε ἀπὸ τίς ἐκδόσεις μας ἀναλυτικὸ κατάλογο, μὲ ὅλα τὰ πνευματικά, ἐκκλησιαστικά, ἔσχατολογικά, κοινωνικά, ἔθnica καί πολλὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα καί σημαντικά θέματα τών ἐκπομπῶν τοῦ π. Μαξίμου.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΣΤΟ ... «ΤΥΧΕΡΟ ΨΩΜΙ»

Θά θέλαμε να ενημερώσουμε και να ἐφιστή-
σουμε τὴν ΠΡΟΣΟΧΗ τῶν ἀγαπημένων μας
ἀναγνωστῶν, σὲ κάτι πού ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ
ἔπεσε στὴν ἀντίληψή μας. Κάτι, πού κοντεύει νὰ
πάρει τὴν μορφή «ἐπιδημίας» καὶ ἔχει νὰ κάνει μὲ
ἓνα «τυχερὸ ψωμί»!

**Συγκεκριμένα, σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλά-
δος (Μακεδονία, Ἀθήνα κ.ἄ.) χριστιανοί, ἀπὸ
ἄγνοια, μοιράζον ὁ ἓνας στὸν ἄλλον μιὰ συγ-
κεκριμένη ζύμη, μὲ εἰδικές καὶ λεπτομερεῖς ὁδη-
γίες, γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ λεγόμενου
«τυχεροῦ ψωμοῦ». Ἀλλοῦ τὸ ὀνομάζον πίττα
γιὰ κάποιον ἅγιο, ἀλλοῦ λένε ὅτι τὸ «θαυμα-
τουργό» αὐτὸ ζυμάρι προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἅγιον
Ὅρος, ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἀλλοῦ κάτι
διαφορετικὸ ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση!**

Ἐμεῖς, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πού τὸ πληροφορηθή-
καμε, ἤμασταν ἀντίθετοι καὶ ἀρνητικοὶ σὲ ὅλο
αὐτὸ τὸ γεγονός, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν ἡ Ἐκκλησία
μας δὲν ἔχει «τυχερές ζύμες» καὶ «τυχερά ψωμιά»,
ἀλλὰ χρησιμοποιεῖ ὡς εὐλογία, μόνον τὸ πρό-
σφορο γιὰ τὴν Θεία Λειτουργία, τοὺς ἄρτους γιὰ
τὴν ἀρτοκλασία, καθὼς καὶ τὴν φανουρόπιττα
πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ, γιὰ νὰ εἴμαστε σίγουροι ὅτι δὲν
προέρχεται κἄν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, αὐτὴ ἡ συγκε-
κριμένη περιέργη ζύμη, ἐπικοινωνήσαμε καὶ μὲ
τὴν Ἱερά ἐπιστοπία τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου καὶ μᾶς
διαβεβαίωσαν ὅτι, οὐδεμία σχέση ἔχει τὸ ζυμάρι
αὐτὸ μὲ τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ μὲ τὴν παράδοσή μας.

Ἀγαπητοὶ μας ἀδελφοί, κρίναμε ἀπαραίτητο
νὰ καυτηριάσουμε τὸ συγκεκριμένο αὐτὸ θέμα,
ἀφενὸς γιὰτὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐσᾶς μᾶς τὸ ἔχετε κα-
ταγγεῖλει, ἀφετέρου διότι ἡ ὅλη συνταγὴ παρα-
σκευῆς τοῦ συγκεκριμένου ψωμοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ
αὐστηρές ὁδηγίες πού δίδονται, θυμίζουν τελε-
τουργικὸ καὶ μύση, μαγείας καὶ Σολομωνικῆς
καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐάν πράγματι εἶναι ἔτσι, εἶναι
πολύ ἐπικίνδυνο γιὰ ὅποιον ὄχι μόνον τὸ παρα-
σκευάζει, ἀλλὰ καὶ μόνον πού τὸ ἀγγίζει.

Μάλιστα ἐπειδὴ τὸ σύνθημα πού διαδίδουν κά-

ποιοὶ ἐπιτήδειοι εἶναι φαινομενικά «καλό» ὅτι δη-
λαδὴ «πρέπει νὰ τὸ φτιάξετε καὶ νὰ φάει ὅλη ἡ οἰ-
κογένεια, γιὰ νὰ σᾶς πᾶνε ὅλα καλά καὶ νὰ ἔχετε
ὕγεια. Δώστε δὲ στὴ συνέχεια ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζύμη καὶ
σὲ ἄλλους τρεῖς καλοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ κάνουν
καὶ αὐτοὶ τὰ ἴδια» εἶναι πολὺ εὐκολο σὲ μιὰ ἐποχὴ
μὲ τόσα πολλὰ προβλήματα, νὰ ξεγελάσει καὶ νὰ
παρασύρει πολλοὺς σ' αὐτὴν τὴν παγίδα, ἀκόμη
καὶ πιστοὺς χριστιανοὺς, μὲ ἀποτέλεσμα πολλές
καὶ ἀπρόβλεπτες ἀρνητικὲς συνέπειες.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ μέθοδος αὐτὴ αὐξάνει μὲ γε-
ωμετρικὴ πρόοδο τὸν ἀριθμὸν ὄλων ἐκείνων πού
θὰ φτιάξουν αὐτὸ τὸ ζυμάρι καὶ θὰ πάθουν κάποιον
κακὸ, ἀφοῦ ὁ ἓνας θὰ γίνουν τρεῖς, οἱ τρεῖς θὰ γί-
νουν ἐννιά, οἱ 9 θὰ γίνουν 27, οἱ 27 θὰ γίνουν 81,
οἱ 81 θὰ γίνουν 243, οἱ 243 θὰ γίνουν 729, οἱ 729 θὰ
γίνουν 2187, οἱ 2187 θὰ γίνουν 6561 κ.λπ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅπως βλέπετε τονίζουν ὅτι πρέ-
πει νὰ δοθεῖ MONO σὲ καλοὺς ἀνθρώπους! γιὰτὶ
ἄραγε; μήπως ἐπειδὴ στόχος ὄλων αὐτῶν πού κα-
τασκεύασαν τὸ ζυμάρι, εἶναι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι
καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ;

Βέβαια θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι, δὲν ἀποκλεί-
εται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον τὸ ὅλο θέμα νὰ ἔχει προ-
κύψει ἀπὸ ἀνθρώπους ἄσχετους, ὄχι καὶ τόσο
συνειδητὰ πιστοὺς, πού ναὶ μὲν δὲν ἔχουν καμμία
σχέση μὲ τὴν μαγεία καὶ τὸν διάβολον, πιστεῦον
ὁμως σὲ διάφορες προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες.

Οὕτως ἢ ἄλλως ὁμως, ἐμεῖς οἱ πιστοὶ Χριστια-
νοί, δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε καμμία σχέση μὲ ὅλα
αὐτὰ.

Γι' αὐτὸ καὶ θὰ θέλαμε ταπεινὰ νὰ παρακαλέ-
σουμε νὰ μὴν ἔχετε καμμία σχέση μὲ αὐτὸ τὸ ζυ-
μάρι, γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό σας. Ὅσοι δὲ ἀπὸ ἄγνοια
ἔφτιαξαν τὸ ἀνωτέρω ζυμάρι, ἐπειδὴ μπορεῖ μὲν
καὶ νὰ εἶναι κάτι φαινομενικά «ἀθῶο» μὲ δεισιδαι-
μονίες, προλήψεις καὶ ἄλλα παρόμοια, μπορεῖ
ὁμως καὶ νὰ εἶναι κάτι πολὺ ἐπικίνδυνο, θὰ πρέπει
νὰ ἐξομολογηθοῦν ἄμεσα τὸ γεγονός καὶ νὰ ζητή-
σουν ἀπὸ τὸν πνευματικὸ τους νὰ τοὺς διαβάσει
τίς ἀνάλογες εἰδικές εὐχές.

ΠΡΟΣΟΧΗ! λοιπόν, στὴ ζύμη αὐτὴ καὶ στοὺς λε-
γόμενον αὐτὸ «τυχερὸ ψωμί», οὔτε κἄν νὰ τὸ ἀγγί-
ξετε.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΑΝΑΤΟΣ!!!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ

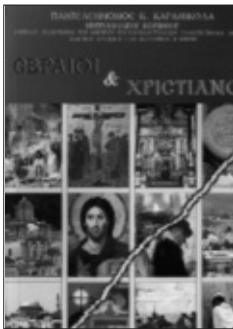
Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΗΑΘΕΝ

Στο βιβλίο αυτό αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ γεννήθηκε το 1983 και θα εμφανιστεί το 2013 για να κυβερνήσει το κόσμο για 7 περίπου χρόνια.

Στις 700 περίπου σελίδες του μπορείτε να διαβάσετε, ότι έχει σχέση με τον Αντίχριστο, τα "ΣΗΜΕΙΑ τών ΚΑΙΡΩΝ" το 666, το σφράγισμα, τα μικροτσίπ, τον Αντίχριστο και την Δευτέρα Παρουσία.

Το βιβλίο συνέγραψε με την βοήθεια του Θεού ο π. Μάξιμος.

Λ.Τ. 19,00 €

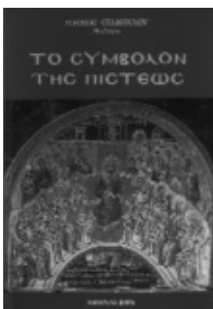
ΕΒΡΑΙΟΙ & ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Στο βιβλίο αυτό, μπορεί να διαβάσει ο αναγνώστης όλη την αντικειμενική αλήθεια για τους Εβραίους.

Από πού προήλθαν; πού πάνε; Ποιά είναι τα σχέδια τους; Πώς μεθοδεύουν την παγκόσμια κυβέρνησή τους; Πώς βλέπουν και πώς αντιμετωπίζουν τους Χριστιανούς; Είναι ο "Περιοσυσιαός" του Θεού; Ποιές είναι οι ομοιότητες και οι διαφορές τους με εμάς; και πολλά άλλα. Το βιβλίο συνέγραψε ο Μακαριστός Μητροπολίτης Κορίνθου Παντελεήμονας Καρανικόλας.

Λ.Τ. 12,00 €

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει μία Ορθόδοξη θεολογική και πατερική έρμηνεία, προσιτή και κατανοητή σε όλους, για τα 12 άρθρα του Συμβόλου της Πίστεώς μας.

Το βιβλίο συνέγραψε η Ελένη Σταμούλου, Θεολόγος.

Λ.Τ. 5,00 €

ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

Τα τρία αυτά CD-ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ, (Μέρους Α'- Β'- Γ') περιέχουν Βυζαντινούς Ύμνους με Απολυτικά των Αγίων μας όλου του έτους, από τον Ιανουάριο μέχρι και τον Δεκέμβριο.

Ψάλλει ο π. Μάξιμος Βαρβαρής συνοδεία ισοκρατήματος.

Λ.Τ. 8,00 €

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΕ CD

Της Αγίας Αικατερίνης και του Αγίου Κοσμά Αιτωλού. Ψάλλει ο π. Μάξιμος Βαρβαρής, συνοδεία

ισοκρατήματος.

Λ.Τ. 8,00 €

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις Έκδόσεις του Συλλόγου μας, παρακαλούμε όπως απευθύνεστε στα γραφεία μας επί της οδού Τροισίτσα 1(β), Τ.Κ. 106 82 στην Αθήνα (όπισθεν Πολυτεχνείου) καθώς και στα τηλέφωνα:

210 - 82.39.300

210 - 82.34.332

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ π. ΜΑΞΙΜΟΥ «666-FOX» ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Στο βιβλίο αυτό, κατόπιν επισταμένης ζήτησης και μελέτης, θα διαβάσετε πάρα πολλά στοιχεία και ντισουμμένα, τα οποία θγαίνονε στήν δημοσιότητα για πρώτη φορά, και άποκαλύπτουν αφρόστατα, ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ. Ακόμη θα βρείτε, όλα όσα έχουν σχέση με τον Αντίχριστο και μας αναφέρουν όλα οι θισοφόροι Πατέρες μας και ή Άγια Γραφή. Όπως:

Ποιά είναι ή Αντίχριστος; Τι είναι Αντίχριστος; Ποιά θα είναι ή καταγωγή του; Είναι Έθνας ή όχι; Πότε θα έλθει; Πός θα έμφανιστεί; Ποθ και ποσός θα κυβερνήσει; Πότε ξεκινάει ή Παγκόσμια Κυβέρνηση και Δικτατορία του; Ποσο θα βασιλεύσει; Τι θα κάνει κατά τή διάρκεια τής βασιλείας του; Με ποθ τρόπο θα επιβάλλει τή Σφράγμα του; Πός θα επιβάλλει παγκοσμίως τή σελδιά του; Πός θα τελειώσει ή βασιλεία του και ποθ θα είναι τή τέλος του;

Αυτά και άλλα πολλά σημαντικά και άποκαλυπτικά, θα βρείτε μέσα σ' αυτό τή βιβλίο, που θα φωτίσουν και θα ξεκαπώσουν πολλές άγνωστες, κρυφές και σκοτεινές μέχρι τώρα πτυχές τού μιστημιάου αυτού προσώπου, που λέγεται Αντίχριστος.

ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΒΑΡΒΑΡΗ

666 - FOX

Συςχετισμός - Προφητείες - Γεγονότα

ISBN: 978-960-89110-2-4

12

Για παραγγελίες στα τηλέφωνα:
210-82.39.300 & 210-82.34.332

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ ΟΛΟ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΕΡΓΟ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΕ ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΟΣΟΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΤΕ ΤΟ ΔΥΣΚΟΛΟ ΕΡΓΟ ΜΑΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΤΕ ΤΟΝ ΟΒΟΛΟ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΥ ΕΣΩΚΛΕΙΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ 116/296089-33

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ - Μηνιαίον Όρθόδοξον Περιοδικόν - Διανέμεται δωρεάν
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Τοσίτσα 1(β) - Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΙ • Τηλ.: 210-82.39.300 Τηλ. & Fax: 210-82.34.332

<http://www.agioskosmas.gr> • email: patrokosmas@patrokosmas.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ: π. ΜΑΞΙΜΟΣ ΒΑΡΒΑΡΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ: ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: «ΛΥΧΝΙΑ», Τηλ.: 210-34.10.436

